

CIRIPIT de PĂSĂRELE

teatru, poezie, umor, opinii

Director fondator și executiv:

Dinu GRIGORESCU

Redactor șef: Vlad LUNGU

Sponsor: S.C. ECO CLEAN SRL • www.ecoclean.ro

CHIRPING BIRDS
GAZOUILLIS DES OISEAUX

Nr. 8-9 sept.-oct. 2016

apare lunar și e solar

Preț 4,00 lei

Mentor

CIRIPITUL EDITORIAL

Dinu
GRIGORESCU

CUIBUL ATROCITĂȚILOR REMEMORATE

Comitetul Științific:

- Prof.univ.dr.Dennis Deletant(Univ.Georgetown USA)
- Acad. prof. Al. Zub (Univ. Iași)
- Acad. Nicolae Dabija (Republica Moldova)
- Prof.univ.dr.Cornel Constantinescu(Șc.Politehnică Zürich)
- Prof.univ.dr. Emil Constantinescu (Univ. București)
- Dr. Alexandru Popescu (Univ. Oxford)
- Prof.univ.dr.ing. Ilie Popa (Univ. Pitești)
- Prof.univ.dr.ing. Gh.Boldur Lătescu (ASE București)
- Prof.univ.dr. Victor Grecu (Univ. Sibiu)
- Dr. Marius Oprea (IICMER București)
- Prof.univ.dr. Ioana Voicu-Amăruțoiu (Univ.Muzică Buc.)
- Prof.univ.dr.hab. Anatol Petrencu (Univ. de Stat Chișinău)
- Dr. Cornel POPESCU (Muzeul Județean Argeș)
- Dr. Mihai Neagu Basarab (Institutul Român Freiburg)
- Conf. univ.dr. Sorin Ilieșiu (U.N.A.T.C. București)
- Prof. Petru Grior (Institutul de Cercetări Istorie, Cernăuți)
- Scriitor Micaela Ghișescu (MEMORIA București)
- Publicist Lucia Hossu Longin (TV Romania)
- Ing. Octav Bjoza (AFDPR)

Comitetul de organizare locală:

- Sergiu Rizeanu, Președinte AFDPR Argeș;
- Constantin Cornel Ionică, Primar municipiului Pitești
- Nestor Dumitru, Fundația Memoria Filiala Argeș;
- Tedy Drăguță, Fundația Memoria Filiala Argeș;
- Ștefănescu Bogdan, Fundația Memoria Filiala Argeș;
- Vali Motreanu, Muzeul Județean Argeș;
- Remus Petre Cîrstea, Universitatea Pitești
- Aurel Ilea, AFDPR Argeș;
- Alexandru German, Fundația Memoria Filiala Argeș;

Chairman: prof.univ.dr.ing. Ilie POPA

SIMPOZION

Al XVI - lea
Simpozion
Internațional
despre

„Experimentul Pitești -
Reeducarea prin tortură”

Pitești, 30 .09 + 2.10, 2016

organizat de:

Fundația Culturală MEMORIA - Filiala Argeș;
Asociația Foștilor Deținuți Politici din România;
Muzeul Județean Argeș;
Primăria Pitești;
Fundația Română pentru Democrație București;
Institutul de Istorie Socială „Pro Memoria”,
Univ. Chișinău, Republica Moldova;
Institutul și Biblioteca Română, Freiburg,
Germania;
Centrul de Cercetări Istorie, Cernăuți (Ucraina).

Fiecare epocă naște monștrii ei, copiii de suflet ai diavolului, încurajați de condițiile prielnice dezvoltării urii exacerbate și intoleranței totale. Azi teroriști, ieri securiști. Numai evocarea numelui lor generic îi deranjează cumplit pe cei care declamă, evident, dragostea de patrie, de progres, condamnând corupția endemică de astăzi, deriva educației, prostia manualelor, decapitarea istoriei ș.a.m.d., însă sunt deghizați în oameni cumsecade, pensionari destoinici, patroni de firme din toate domeniile, repliați strategic în enclavă subtil organizate, cu conturi pe internet și fani de diverse categorii. Desigur, au fost și naziști mai omenoși cu victimele, dar în memoria umanității rămân bestiale.

La Pitești, în perioada 30 septembrie – 2 octombrie, a avut loc Simpozionul „Experimentul Pitești – Reeducarea prin tortură” – PERT 2016, din inițiativa pragmatică, evocativă și dureroasă a unor personalități naționale și locale care înfruntă, an de an, monstrul uitării trecutului criminal din perioada comunistă. Luări de cuvânt aplicate la subiect aduc dezvoltării șocante, conturează portrete de martiri. Numai evocări emoționante! Haiducii Muscelului sunt vii în amintirea argeșenilor. Fundația Memoria, doamna Lucia Hossu Longin, reprezentanții CNSAS, oficialitățile locale, profesorii, invitații, foștii deținuți politic încă în viață, urmașii acestora contribuie din plin la maratonul evocărilor tragice, încărcate de învățăminte. 300 000 de români, victime ale bolșevismului românesc, reprezintă dublul morților noștri din Primul Război Mondial și al americanilor pe Frontul de Vest, în Al Doilea Război Mondial.

Respingerea de către parlamentul pudibond și perfid a legii lustrației e deja istorie, iar cei lustrați sunt astăzi bine mersi. Dulcele și

CIRIPITUL ÎNTELEPTULUI

„Cine nu se urcă pe munte nu cunoaște înălțimea cerului.”

Proverb chinezesc

aromatul gust al puterii și al banului fuge de evocarea martorilor sacrificiilor individuale ale opozanților, duhând a mizerie, specifică închisorilor, de groaznică amintire. Sadismul era dus la perfecțiune. Faimosul „Experiment Pitești”, de batjocorire maximă a ființei umane, s-a desfășurat într-o clădire pe care o bănuiam apocaliptică. Nu! Este o clădire interbelică, construită pe vremea premierului Armand Călinescu într-o pădure, azi pădure de blocuri cochete, ceașiste, rodul anilor '70. La prima vedere, nu te sperie; dimpotrivă, ai senzația că sunt spații de birouri. Dar în burta acestui așezământ fotografiem oroarea: camera torturilor transformată în bisericuță. Aprindem lumânări. Experimentul de spălare a creierelor prin josnicia maximă! Torționarii Pământului versus eroii mormântului!

Intrarea deținuților în Fortul Jilava se făcea după miezul nopții. Dubele cu condamnați la ani grei de detenție se opreau la circa 100 de metri de intrarea iadului. Pe ambele părți ale ultimului drum erau așezați soldații apocalipsei, fiecare ținând în mână un obiect dur, o lopată, un fier, o scândură, ceva cu care îi lovea pe cei coborâți din autocarul terorii. Deținuților li se spunea că cine va trece prin coridorul groazei ar fi avut șanse de supraviețuire. Numai patru tineri au reușit acest lucru la un moment dat. Intelectuali de toate gabaritele, foști miniștri, episcopi, scriitori de mare valoare, opozanți ai regimului, de toate orientările politice, tineret eroic, studenți, bărbați, femei au zăcut schingiuiți în livingurile Fortului 13, pe care l-au vizitat participanții în ultima zi a Simpozionului. Construcția a fost realizată cândva pentru apărarea Capitalei. Conține astăzi hrube sinistre și pustii, culoare nesfârșite, carcere total lipsite de lumină, adevărate capodopere ale spiritului malefic. Acum e uscat. Într-un colț se mișcă un șarpe. Descopăr cavoul unde era îngropat de viu Monseniorul Ghika. Ultima lui fotografie. Pe o ușă de lemn înnegrit de vremuri și stropit de sânge se păstrează cuvintele: „Aici e foarte rău!”

Abia în 2006 a fost modernizat sistemul instaurat în 1964! O jumătate de veac a trebuit să treacă și 15 ani de democrație ca să se adopte un nou regulament. Pușcăriașii au drepturi: camera intimă, joacă ping-pong, au acces la televizor, la magazine. Pot cumpăra de două ori pe lună mărfuri, țigări, alimente din magazinele penitenciarului, până la valoarea unui salariu mediu pe economie. Nu se acceptă sponsorizările bogaților de teama interpretărilor. Nu e trai pe vâtra, dar față de ce a fost în anii comunismului carcerial, este un mic rai! Astăzi, infractorii de drept comun ai penitenciarului, învoiți pentru bună purtare, revin asemenea turiștilor cu rucsace, din vacanță.

Vizităm locul execuțiilor prin împușcare. Un șir de maghernițe, construcții părăsite, fiare vechi, foste grajduri de animale obturează accesul spre

locul istoric al
u l t i m u l u i
s u p l i c i u .
S e
a ș t e a p t ă
b a n i
e u r o p e n i
p e n t r u
a m e n a j ă r i
m u z e a l e .
F o t o g r a f i a t u l
e s t e i n t e r z i s
l a
J i l a v a ,
d e
p a r c ă
a r
f i
S c u t u l
d e
l a
D e v e s e l u .

GHEPARDUL ACADEMIC

Vineri, 30 septembrie 2016, în Amfiteatrul „I.H. Rădulescu”, din cadrul *Bibliotecii Academiei Române*, a avut loc lansarea volumului „*Pasărea Phoenix și Universul etern*”, scris de domnul Profesor universitar, Doctor în științe economice **Aurel Octavian Berea** (n. 1938) – fost secretar de stat la Ministerul Economiei și Finanțelor, fost director general în Ministerul Finanțelor, fost director și consilier la Banca Comercială Română, autor al peste 250 de studii și lucrări științifice în domeniul finanțelor, economiei, relațiilor financiare internaționale – și publicat de *Editura Ghepardul* în anul 2015.

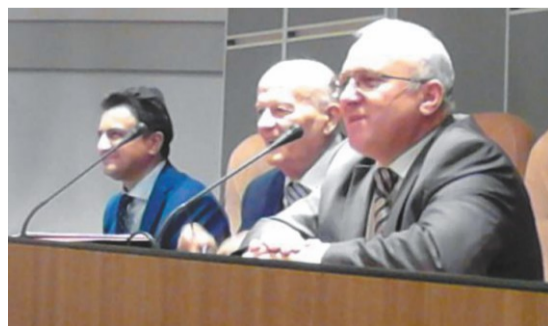

Amfitrionul evenimentului a fost Prof. univ. Dr. **Dan Constantinescu** (cadru didactic la Universitatea Ecologică din București, student în ultimul an la Teologie și autor al unei lucrări de economie biblică), care, după o prezentare succintă a evenimentului, i-a dat cuvântul autorului. Distinsul profesor universitar a expus tematica volumului său, într-un discurs captivant (de 80 de minute) despre: slaba funcționalitate per ansamblu a creierului; spiritualitatea privită ca o interlegătură între filosofie și celelalte științe; ziua cosmică abordată din punct de vedere al viziunii hindușilor și al scriitorului britanic Rodney Collin; conexiunea dintre religii și evoluția lor din cărțile sfinte; lupta dintre bine și rău, influențată de fenomenele care afectează Cosmosul (fenomenele meteo, modificările de natură ecologică, încălzirea globală, bolile și maladiile); cele trei tipuri de Univers – cel material/văzut (cu trei dimensiuni spațiale și una temporală), cel real (cu stele, galaxii, quasari) și cel spiritual (universul astral, sfinții, formele de ridicare la cer) –; metafizica (componenta Universului care reușește să aibă rezultate superioare realității materiale, concrete); noțiunea de sacru, care se referă, pe de o parte, la lumile paralele percepute cu organele extrasenzoriale și la himerele, dorințele, iluziile date de subconștient și, pe de cealaltă parte, la realitatea materială dată de organele de simț și la cea deformată, alterată, dată de organele corpului uman; lumile paralele apuse (istoria omenirii, experiența pentru prezent și viitor), cele viitoare (lumile trecute pe o altă bază, mutațiile – viețile precedente în cascadă), cele vizibile/cosmice (colonizarea planetelor Marte și Europa; existența portalurilor pe Terra – la Poli, către centrul Pământului, în Tibet, Bucegi, pe fundul mărilor și oceanelor) și cele nevizibile, apărute prin comiterea abaterilor pământenilor față de natură. Un alt subiect interesant l-a constituit analiza dimensiunilor Universului, sugerându-se existența a trei, patru, cinci și chiar a 25 de dimensiuni aflate în legătură cu dimensiunea Planetei Albastre, dată de totalitatea gândirii, „inteligenței albastre” a omului, plantelor și animalelor. Inteligența animalelor este remarcabilă prin: telepatia la mare distanță, navigarea în spațiu (parcurgerea aceluiași trasee ale păsărilor de sute de ani), transmiterea codului genetic (la păsările migratoare), organizarea superioară (la albine, furnici), premoniție (în cazul cutremurelor), comunicarea cu alte lumi (fantome, spectre). În a doua parte a discursului, domnul profesor abordează următoarele subiecte: universul etern, perfectibil prin conexiunea cu alte spații și lumi și existența unei noi realități pentru om – *Homo cosmicus*; înălțarea la ceruri a Sfintei Maria, datorată unei spiritualități foarte înalte și vindecările de la Lourdes și Fatima; iluminarea realizată prin întărirea convingerii, formarea și pregătirea sinelui omului (mental, prin alimentație, habitat, locomoție) și capacitatea de obținere a unor calități noi (nivelul superior al tehnologiei și comunicării și atingerea Băncii Cosmice de Date); trecerea în astral prin materializări și dematerializări, transmigrarea în alte dimensiuni prin transă stimulativă, realizată prin concentrarea puternică a persoanei, intervenția medicamentoasă (narcotice), hipnoza curentă și regresivă, telepatie, levitație, bilocație, comunicarea transcendențială; armonizarea comportamentului uman (pentru evitarea depersonalizării, prin filantropie și moralitate) cu cea spațială generală (prin cunoașterea și înțelegerea legilor divine care conduc Cosmosul); apărarea credinței românești de către Ștefan cel Mare și Constantin Brâncoveanu; făurirea ideilor noi în spiritualitatea românească prin:

punerea bazelor filocaliei, realizarea picturilor bisericesti (de la Biserica Sf. Elefterie și Drăgănescu – „Capela Sixtină” românească), prezicerile pentru viitor și vindecările înfăptuite de Părintele Arsenie Boca; răscrucea astrală a omenirii din epocile geologice Permian (250 mil. ani în urmă), când au avut loc patru extincții provocate de erupția vulcanilor, ciocnirea cu un meteorit, arderea cărbunelui și gazului pe fundul mărilor, și Triasic (66 mil. ani în urmă), când a avut loc o extincție puternică provocată de un meteorit cu dimensiuni de 10 km, dispărând 96% din vietățile care au populat planeta. În finalul expunerii, autorul ne propune soluția combaterii deteriorării climatului pe Terra: crearea de rezervații naturale (în Alaska – Peninsula Yucatan; Yucatan – Bazinul Amazonului; Amazon – Bolivia, Ecuador, Chile, Peru, Argentina; Namibia – Angola – Zimbabwe – Botswana; Franța – Spania, Portugalia, Italia; Benelux – Germania; România – Porțile de Fier, Rezervațiile din Retezat, Parâng, Bucegi; Mongolia – India – China; Australia – Noua Zeelandă – Insulele din Pacific – Japonia), înființarea Comitetului Apelor, Oceanelor și Mărilor (care să interzică țărilor riverane deversarea substanțelor toxice în ape și instalarea pe fundul oceanelor și mărilor a echipamentelor dăunătoare mediului), a Comitetului Atmosferei (care să interzică extinderea gazelor toxice în aer), a Organizației „Națiunile Unite Pentru Salvarea Terrei” (care să ia măsuri pentru apărarea naturii și a spațiului cosmic), intensificarea cercetărilor pentru studiul spațiului cosmic de către țările avansate (pentru devierea/distrugerea meteoriților), înlăturarea egocentrismului, creșterea grijii față de aproape, solidaritatea și armonia umană, respectarea legilor naturii și a celor cosmice (dar nu declarativ); dacă aceste obiective nu pot fi atinse, trebuie să se încerce căutarea lumilor paralele pentru plasarea omenirii.

Editorul cărții a fost dramaturgul **Dinu Grigorescu**, care nu a putut fi prezent la acest eveniment, deoarece a participat la cel de-al XVI-lea Simpozion Internațional „Experimentul Pitești – Reeducarea prin tortură” – PERT 2016, cu lucrarea „Tortura indirectă”. Dânsul a transmis un discurs prin subsemnatul (în calitate de consilier editorial al Editurii Ghepardul): „După cum prea bine știți, nu întotdeauna valorile au de partea lor reclama și mediatizarea cuvenite. Nu am publicat nimic minor, comercial, conjunctural. Nu am făcut concesii și nici politică. Volumul *Pasărea Phoenix și Universul etern* este unic prin complexitatea sa laică și religioasă, filosofică și literară, de prospecție a viitorului mereu aflat în incertitudine, fiind restrâns la 533 de pagini și coagulând creațiile anterioare publicate în ultimii ani de domnul Profesor universitar Aurel Octavian Berea. Spirit enciclopedic, cu o viziune panoramică a zonei spiritualului, pe toate fețele lui, cu acribie academică, dar și cu plasticitate orală, distinsul autor captează cititorul, indubitabil, de la prima și până la ultima pagină. În *Opera sa Omnia* există și poezie, și magie, și incursiuni în zona impenetrabilului, în zona enigmelor capitale ale cosmosului, care incită la aprofundare, la cercetare, la visare și la prognostic. Cartea se adresează nu doar inițiatilor, ci și pasionaților de spiritual. Este un ghid al tinerilor inteligenți, preocupați de marea taină a universului nostru vizibil și invizibil.”

Volumul „*Pasărea Phoenix și Universul etern*” a obținut recenzii pozitive, fiind comentat de valoroase cadre didactice universitare: Conf. univ. Dr. **Emilia Stoica** (de la Universitatea „Nicolae Titulescu” din București), Conf. univ. Dr. **Carmen Ungureanu** (de la Universitatea Ecologică din București), Prof. univ. Dr. **Cornel Grigoruț** (de la Universitatea Ovidius din Constanța) și Dr. în economie **Ducu Matei**. Pe parcursul celor trei ore dedicate acestui eveniment cultural, auditoriul (format din 15 profesori universitari, academicieni și alți invitați) s-a bucurat de succesul literar obținut de distinsul Profesor universitar Doctor Aurel Octavian Berea.

Dr. în economie **Ducu Matei**, Prof. univ. Dr. Aurel Octavian Berea, Prof. univ. Dr. Dan Constantinescu

LITERATURA CARE NU A SCOS, CIA DUS POETII ÎN DETENȚIE

Editura Fundația Culturală Memoria din București a lansat la Pitești, în cadrul Simpozionului Internațional PERT 2016, cartea-eveniment „*Antologia liricii de detenție anticomunistă din spațiul românesc*” (802 pagini, format academic), a prof. univ. dr. ing. **Ilie Popa**. Volumul cuprinde poezii scrise de 151 de poeți din România, 13 din Basarabia și 4 autori de naționalitate tătară, din care am selectat câteva extrase tragicomice.

Doi membri de partid
Mândri ca păunul.
Unul a înnebunit,
Și-a rămas doar unul!

Un membru de partid,
Cel mai lămurit,
A plecat cu Onete-ul
Și n-a mai venit!

Zero membri de partid
Luptă pentru pace,
Că partidul nostru drag
Știe el ce face!

Poezia cu o rimă și un ritm proprii satiricului și polemistului de geniu, pușcăriaș, nu fabulează fantezist, nu filosofează abstract, ea fiind oglinda în care se revăd cu maximă fidelitate și fluiditate membrii de partid din epoca tragică și de neșters pentru noi din amintire.

Actualizare:

Zece arestați politic
Pentru fapte de corupție,
Unul nu suportă luna nouă,
Și-au rămas doar nouă.

Nouă condamnați politic
Joacă table și barbut,
Unul e la Microsoft,
Și-au rămas doar opt.

Opt condamnați politic
La ani grei de închisoare,
Unul nu consumă lapte,
Și-au rămas doar șapte.

Șapte deținuți politic.
Impresarul Tase
Învoit e la familie,
Și-au rămas doar șase.

Șase barosani politici
Fac cenaclu literar,
Ies unul după altul
Scriitori de calendar.

Zero ex-deținuți politic,
Acuzați de DNA,
Sunt spălați de-a lor păcate
Și-s albiți cu fulgi de nea.

Radu Demetrescu-Gyr, poet, prozator, dramaturg, eseist, statuat ca simpatizant al mișcării de extremă dreapta, situație care nu are legătură cu literatura, cu forța poetului, încarcerat și el alături de elita intelectuală a vremii, ne lasă o mărturie zguduitoare a supliciilor îndurate și o face la înalt nivel artistic și emoțional. Născut în data de 2 martie 1905 la poalele dealului Grui de unde se extrage prin sinteză pseudonimul său literar, fostul condamnat politic scrie versuri de la 10 ani, debutând la 14 ani cu poemul dramatic *În munți*, publicat în revista liceului *Carol I* din Câmpulungul obârșiei sale. Studii

strălucite. Numeroase premii literare. Carieră universitară. Biografie și operă impresionantă. Soția, frumoasa Flora, îi va fi suport moral până la sfârșitul vieții. Volumul *Poezii din închisori* este publicat postum la Editura Cuvântul Românesc din Canada. Barbu Cioculescu îi editează și postfațează volumul de rondeluri și sonete *Anotimpul umbrelor*. 16 ani de detenție! La Aiud suportă un regim aspru în celula 281, căreia îi dedică o poezie. Petrece un an de pedeapsă cu lanțuri la picioare. După eliberare, este silit, ca și Nichifor Crainic, să colaboreze la ziarul *Glasul Patriei*, devenit *Tribuna României*. Trece în lumea nemuritorilor la 29 aprilie 1975.

Câteva extrase din *Poeziile din închisori*:

PREFAȚĂ LA CÂNTECE DIN TEMNIȚĂ

În aprigele mele belciuge,
piatra mă-nfulecă, fierul mă sugă.
În bezne m-afund, zi de zi, și-n urât,
Întâi pân-la glezne, apoi pân-la gât.

Curând, o să-mi treacă de gură, de frunte,
lespedea temniței, cu gângăni mărunte,
și-am să dispar în grozava ei gușă,
în mugetul ei subteran și-n cenușă.
(...)

ZILE

Marți, Vineri, Sâmbătă, Luni,
zile neutre, fără de formă,
ca o ceață enormă,
peste genuni.

Stau în timpul groaznic de gol,
cu tălpile-n veacuri lichide,
ca-n ocean un atol,
bătut de vânturi toride...

Marți, Miercuri, Vineri... Ce zi o fi oare?
Săptămâna e-o namilă moartă,
lunile mele nu trec prin calendare,
insula mea nu-i pe nicio hartă...
(...)

POVESTE

Am avut un copil și-o nevestă
Acum o sută, o mie de ani.
Auziți păianjeni? Auziți șobolani?
Am avut un copil și-o nevestă.
(...)

CARTE POȘTALĂ

Dragă,
Pe scurt, cum e ordinul, ce să-ți scriu? Ce să-ți spun?
Fetița noastră a trecut într-a patra primară?
Are ochii ca ai tăi? Tot așa triști? Cum e afară?
E soare? E cer? E tutun?
(...)

Uită-mă tu, să mă uite fetița. Așa e osânda,
te-astupă cu piatră, te rupe de toate...
Nu-l mai așteptați pe taticu. L-a înghițit ocna,
flămânda.

Mai am unsprezece ani și jumătate...

Păstorel Teodoreanu, celebrul ironist și epigramist, născut la 30 iulie 1894 în Dorohoi și decedat la 14 martie 1964 în București, arestat în data de 3 octombrie 1953, anchetat de Securitatea Uranus din București, trimis la odihnă și recuperare în casele de creație a terorii din Jilava și Gherla, a primit ca drepturi de autor o condamnare de șase ani de închisoare corecțională pentru „uneltire contra ordinii sociale”, pentru poezia sa vitriolantă, plină de un umor savurat de marele public românesc din epoca stalinistă și poststalinistă.

ZECE MEMBRI DE PARTID

Zece membri de partid
Visau viață nouă,
Unul a vorbit în vis,
Și-au rămas doar nouă!

Nouă membri de partid
De marxism s-au copt!
Unul s-a răscopt din ei,
Și-au rămas doar opt!

Opt membri de partid
Au trecut la fapte...
Unul a trecut la Tito,
Și-au rămas doar șapte!

Șapte membri de partid
Fac afaceri grase,
Unul a intrat la zdup,
Și-au rămas doar șase!

Șase membri de partid
Au strigat lozinci,
Unul a strigat greșit,
Și-au rămas doar cinci!

Cinci membri de partid
Când au fost la teatru,
Unul n-a aplaudat,
Și-au rămas doar patru!

Patru membri de partid
Și cam toți evrei,
Unul a plecat în Eretz,
Și-au rămas doar trei!

Trei membri de partid
Vorbeau de război!
Unul a vorbit cam mult,
Și-au rămas doar doi!

VORBITOR

M-au scos din celulă-ntr-o duminică, tată...
Oftând veniseși la vorbitor.
Temnița strâmbă juca în jurul meu, beată,
și-n piept ninge cu fulgi de cocor.

Nu m-ai strâns la piept, tată, nu mi-ai dat mâna
(acest lucru e strict interzis).
Dar s-a făcut tăcere moale ca lâna,
peste noi cădea cerul ucis.

Petru Solonaru (n. 1950), poet contemporan, deportat în copilărie în Bărăgan:

ÎN ADÂNCU-I PERLA...

Lumea-i o himeră aromind pe-un fum
ce drept chip e-atare, dar prin sens e-altcum,
căci venind plecării iscă năluciri
într-un cerc de'în centru-și arde vechiul scrum.

Numai celui care i s-a arătat,
ca Idee, Unul, sub apostolat,
inima-i se face ochi spre a vedea
în nedumerire gândul eludat

că'ntre miez și crustă rămășiță nu-i
decât însăși taina, stâmpăr nimănu.
Cum icoana sacră-i din lăuntric scop
într-acolo crucii-i a fixa cel cui...

Nu'în apus răsare vid ce nu s-a scris
cât în felurime zace-un catihis
ce cufundă sieși spulberatic zor...
În adâncu-i perla zilei suie vis...

SINELE ȘI SINEA

Sinele și Sinea într-un joc latent
tind la calma nuntă sub etern prezent
numai dacă-a doua își dă seama clar
că-i restrânsă rază primului, absent.

El, în centrul cupei, de pustii drapat,
din cuvânt geneza oarbă a gravat
pe o cavitate plină de văzduh,
rămânând ca martor nemanifestat.

Ea, corespondență unui loc ascuns,
prin eterul însuși a întrepătruns
starea-i relativă spre aievea cer
unde cel de-întrebă-i întrupat răspuns.

Separată însă'în ireal răspăr
n-are decât umbra, neted adevăr,
deslușind minciuna reflexivei minți,
parte inversată sub Întregul, vâl...

CEL CE SE ÎNVINGE

Dincolo de-oglanda minții eoni sar
greu să prenumească joc identitar
între Om și Unul, a pluti-în cuvânt
nu drept adunare, ci'în scăzut cântar

când, prin Calmul Pururi, din zăduf disjuns,
neconținătorul umbra a străpuns
ca în prunci să țeasă verticalul duh,
calea-împărăției, axului răspuns...

Venerată vlagă intuită'în zis
nod al concordanței vastul a închis:
partea și întregul, seamăn, sunt spre-a fi!
Căci asupra-a toate, întrezit din vis,

Cel ce se învinge, de avânt desprins,
cât în sineși vede gol cum n-a aprins
forfota secundă-a ternei tălmăciri,
în lumină-și află Gnomul recuprins...

CORTINA - NEBUNIA TEATRULUI ECOURILE PREMIEREI *ULTIMA CAFEA CU IULIU MANIU*, DE LA TEATRUL NAȚIONAL RADIOFONIC

Mi-a plăcut mult piesa dvs. de teatru radiofonic despre Iuliu Maniu. Am fost impresionată de cele aflate și ascultate, între altele că l-ați cunoscut personal pe Iuliu Maniu când erați mic și restul. Vă mulțumesc pentru acest moment cultural de calitate!

Magda CĂRNECI – președinte al PEN Club România, președinte al Grupului pentru Dialog Social (GDS), profesor asociat la Universitatea Națională de Arte din București, redactor-șef al revistei „ARTA”

La Casa „Majestic”, unde mă duc destul de rar, am, desigur, motivele mele, am auzit într-o solară zi de toamnă (26 septembrie 2016) „*Ultima cafea cu Iuliu Maniu*”, de **Dinu Grigorescu**. A fost un veritabil teatru-document (elementul biografic se alătură amănuntului semnificativ) despre omul prins sub tăvălugul ideologiei comuniste traumatizante. Istoria trăită în persoană, simplu, natural și onest, se află în relație cu timpul malform. Memoria involuntară era prioritară în ordinea evocării. A se deosebi omul din timpul incriminat în spectacolul radiofonic de omul vremurilor pastorale sau de omul din „*illo tempore*” când asista la nașterea unui mit religios, devenit apoi practică religioasă creștină. „Omul nou”, în acele „faceri”, se consolida în sine, dobândind alte învelișuri umane. Acum omul era experiment și martor la chereul unei mutilări oficiale care, inconstient, modela bestia umană. Emoționante apăreau cuvintele rostite de actorii: **Mircea Rusu, Șerban Cella, Mihai Niculescu, Dan Condurache, Dinu Grigorescu, Ionel Mihăilescu, Jeanine Stavarache, Adela Mărculescu, Liliana Pană, Tamara Crețulescu, Mircea Albușescu, Adrian Titieni, Dan Aștilean, Alexandru Georgescu, Orodol Olaru, Mircea Constantinescu, Ștefan Velnicuic, Petre Lupu, Petre Nicolae, Vasile Manta, Daniela Ioniță Marcu**, parcă aleși de regia lui **Mihai Lungeanu** să eternizeze momentul. Cuvintele își găseau teren de joacă între **acum** și **aici**. Ceea ce veneau de dincolo erau, de bună seamă, razele, adică traiectele pe care se mișcau în lumină rostirile. Spontaneitatea și sinceritatea personajelor, bine gândite și redade auditiv, au creat impresia că în spatele lor nu sunt actori, ci voci ale istoriei.

„*Ultima cafea cu Iulian Maniu*”, precum un memorial de istorie despre suferințele „omului românesc”, este în același timp și un omagiu adus autorului (comediograf prin fire, stârnind râs printre lacrimi), **Dinu Grigorescu**: un punct, o treaptă, un vârf în teatrul românesc.

Nicolae HAVRILIUC – scriitor, critic de teatru, membru UNITER

„*Ultima cafea cu Iuliu Maniu*” exprimă, în cel mai înalt grad emoțional și artistic, rațiunea de a fi a scriitorului **Dinu Grigorescu**. Iată o docudramă autobiografică insolită, prin mesajul abisal care o însoțește, nu doar prin replicile răvășitoare ori prin intonațiile pline de sensuri (pendulând între pietatea creștină și ateismul revanșard) pe care le izbutesc personajele, ci și prin ilustrația muzicală semnată de **Stelică Muscalu**, evident reperul de prim rang al viziunii regizorului **Mihai Lungeanu**. Autorul deschide și închide distribuția, evocând eposul pitoresc al copilăriei, care, alături de ascendența notabilă a familiei, alimentează, pe tot parcursul vieții, motorul ambițiilor, în fond, o firească devenire în sincron cu valoarea, însă, atinsă extrem de greu, mai cu seamă în „obsedantul deceniu șase” al veacului trecut. Bunicii și, printr-o nevăzută preluare de ștafetă, tatăl, apoi mama, călăuzesc, prin sacrificii duse la limită, pașii acestui intelectual plurivalent. Lor li se alătură Despina, soția care alimentează, de aproape șase decenii, năzuințele fostului subprefect al Capitalei și creator al unei vaste și avangardiste creații dramaturgice. Cei care citesc și ascultă piesa își pot verifica, lesne, limitele scalei emoționale, urmărind acțiunea, punctată decisiv de interpretările perfect sugestive ale unei pleiade de actori, care impregnează definitiv conturul zbuciumat al unei lumi postbelice. Pilonii principali de susținere vin din partea lui **Mircea Albușescu** (ultimul rol, la „*Ultima cafea...*”), **Jeanine Stavarache**, total copleșitoare în rolul mamei, îndeaproape susținuți, dar la fel de convingător, de **Ștefan Velnicuic, Mircea Rusu, Liliana Pană, Petre Lupu, Mircea Constantinescu, Șerban Cella** și nu numai...

„O viață pentru o idee”, căreia merită să-i dăruim aproximativ o oră din existența noastră, urmărind un demers-avertisment, un „concentrat de cultură”, cu totul aparte, realizat de **Domnica Țundrea** la Radio România Actualități.

Judecând după vremurile ce vin, sensibilizanta lucrare artistică semnată de Dinu Grigorescu (apoteotic prin monologul final) nu se va... relaxa prea mult și prea des în arhivă. De ce? Pentru că „istoria se răzbună pe cei care o ignoră, repetându-se”, iar „cine uită, nu merită”...

Gabriel MIHAILOVICI – jurnalist, om de televiziune și radio, astrolog

Vă felicit pentru această lucrare-document, un adevărat episod al „*Memorialului Durerii*”, o cronică trăită pe viu, evocând acele vremuri tragice, adevăruri nescrise și de necuprins în cărțile de istorie!

Horia BÂRLEANU – inginer, compozitor, muzician, ghid montan

La avanpremierea spectacolului radiofonic *Ultima cafea cu Iuliu Maniu*, Clubul Ramada-Majestic, 26 sept. 2016

DOUĂ PREMIERE POLIȚISTE COCHETE

1. MOȘTENIREA

Teatrul Coquette (având sediul într-o frumoasă clădire interbelică bucureșteană, acoperită cu iederă) le propune

iubitorilor artei dramatice, pentru stagiunea 2016-2017, spectacolul „*Moștenirea*”, o monodramă psihologico-polițistă, scrisă de dramaturgul, prozatoarea și traducătoarea (din Shakespeare) **Lucia Verona** (n. 1949), a cărei premieră a avut loc duminică, 18 septembrie, la ora 19.30. Textul piesei a fost inclus în volumul de teatru „*Călătoria și Shakespeare*”, apărut în anul 2005 și distins cu Premiul pentru Dramaturgie al Asociației Scriitorilor din București (2006). În iunie 2011 a fost prezentat publicului ca spectacol-lectură, la Clubul Dramaturgilor (în Sala Oglinzilor a Casei Monteoru, fostul sediu al Uniunii Scriitorilor din România), în regia lui Dan Tudor și interpretarea Mihaelei Teleoacă, iar în martie 2012 – ca spectacol scenic (cu titlul „*Moștenitoarea*”) la Teatrul de Comedie, având aceeași echipă de realizatori. În martie 2013, piesa a fost tradusă în limba franceză și publicată de Editura Tritonic în volumul de teatru „*Le secret atomique * L'héritage*”, fragmente din aceasta fiind citite de actorii Héloïse Beaune și Lucien Jérôme la Teatrul „Le Funambule”, din Montmartre, cu ocazia celei de-a XXXIII-a ediții a Salonului Internațional de Carte de la Paris, la care România a fost țară invitată de onoare.

Noua montare a piesei, cu durata de o oră și 10 minute, îi aparține regizoarei **Ingrid Bonța** (n. 1984), care semnează și spectacolele: „*Mondenități*”, „*Colonelul și păsările*”, „*Valsul hazardului*”, „*Secretul atomic*”. Viziunea regizorală se remarcă prin adaptarea calitativă a unui text dramatic valoros, prin îmbinarea armonioasă a elementelor psihologice, a celor de suspans și a celor comice, dar și prin transpunerea ultimei secvențe a spectacolului în cheie metaforică (de deasupra unei lustre de dimensiuni impresionante se revarsă un voal mov peste trupul personajului feminin, sugerând pedeapsa divină – moartea, totul realizându-se pe un fond muzical inspirat ales – „*Non, je ne regrette rien*”, Edith Piaf).

Spectacolul dezvăluie confesiunile (adresate unui jurnal video) Dorinei Popescu, o fostă actriță și profesoară de limba franceză, divorțată de ofițerul-afacerist Tavi. După moartea fiului ei, Bogdan, în urmă cu trei ani, s-a stabilit la Paris, la sora ei, Mirela – juristconsult la un spital, căsătorită cu medicul Mihai (decedat în urmă cu cinci ani), având un fiu, pe Dorel (care a murit în urmă cu zece ani într-un accident de motocicletă, la vârsta de 20 de ani), fiind plecată după 1989 în Franța (în Bretagne, apoi în Paris) – Dorina, interpretată magistral de talentata actriță **Olga Delia Mateescu** (n. 1949), atrage simpatia publicului încă de la început, prin gesturile sale delicate, prin mișcărilor scenice comice, prin expresivitatea replicilor, dar și prin trecerea cu ușurință la diferite stări afective. Pe parcursul poveștii, aceasta mărturisește că este vinovată de moartea (de fapt de uciderea) surorii sale, petrecută într-o călătorie în Martinica, punând la cale un plan meschin, bine regizat: i-a substituit identitatea Mirelei (francizându-și numele în Mireille Petit) și s-a întors în locuința ei din Paris („*Ce era să fac, să mă întorc în România, la o pensie de mizerie? Să dau cu piciorul la frumusețea asta de locuință? Ideea mi-a venit dintr-o carte a Agathe Christie. O soră moare, cealaltă îi ia locul.*”). În urma anchetei polițistilor, se constată că a fost moarte accidentală, Dorina scăpând de judecată. Întâlnirea neașteptată cu un presupus amant al surorii ei, Jean-Claude Leblanc (deși era convinsă că „*Mirela avea principii, nu amanți*”), dar și cu o fostă colegă de la Drept, o înspăimântă pe Dorina, determinând-o să fie extrem de atentă la toate detaliile „*vieții*” Mirelei („*Nu trebuie să las nimic la voia întâmplării, nici măcar întâmplarea.*”), aceasta întocmindu-și o listă mentală a asemănărilor și deosebirilor dintre ele.

Prin simetria replicilor din prima scenă – când „*Mirela*” se

adresează jurnalului său video („*Ce frumos e la mine-acasă! Sunt fericită, ah, aproape că nu-mi vine să cred, iată-mă în casa mea, în casa visurilor mele, ce poate fi mai minunat decât să-ți îndeplinești visul!*”) – și din final – când se aude doar înregistrarea vocii acesteia –, dar și din indiciile inserate în monologul ei, motivul comiterii crimei este dezvăluit: disperarea acumulată din dorința obținerii a tot ceea ce nu a putut realiza „*eroina*” în existența sa tumultuoasă, comparativ cu situația surorii sale.

În final, destinul îi joacă o festă fostei actrițe (care se confesa, afirmând: „*Joc foarte bine, uneori nu știu nici eu cine sunt.*”), ultimul rol avut făcând-o să părăsească definitiv scena vieții.

Scenografia îi aparține artistului plastic **Daniel Divrician** (n. 1958), care redă ingenios atmosfera pariziană a unei mansarde contemporane. Din punct de vedere cromatic, predomină albastrul, iar violetul transparent din final este în concordanță cu destinul protagonistei.

La premieră, printre cei 30 de spectatori, au fost prezenți autoarea, regizorul și scenograful spectacolului, dar și invitații acestora: dramaturgii Mircea M. Ionescu (n. 1945) și Denis Dinulescu (n. 1950), actorul Eugen Cristea (n. 1952), actrițele Cristina Deleanu (n. 1940), Carmen Tănase (n. 1961), Florentina Tănase (n. 1954), Ruxandra Bălașu (n. 1985) – care este și directoarea Teatrului Coquette –, Celina Nițu (n. 1985), scriitorul și directorul Editurii Tritonic Bogdan Hrib (n. 1966), traducătorul George Volceanov (n. 1956), medicul oftalmolog Monica Pop (n. 1953).

Piesa marchează o nouă realizare a dramaturgiei polițiste românești, destul de săracă în prezent, dar pe fundalul unei Români în care se petrec delict ce pot fi transformate în adevărate bijuterii scenice.

Vlad LUNGU

„*Moștenirea*” – o premieră cochetă: Eugén Cristea, Vlad Lungu, Lucia Verona, Celina Nițu, Cristina Deleanu, Florentina Tănase

2. MAGNOLII ȘI CIANURĂ

Cronica spectacolului va apărea în numărul următor al „*Ciripitului*”.

Premiera „*Magnolii și cianură*” a fost precedată de lansarea a două volume de teatru ale dramaturgilor Olga Delia Mateescu și Lucia Verona. Cărțile au fost prezentate de Horia Gârbea și Bogdan Hrib.

ATENȚIE DISTRIBUTIVĂ

În izolarea mea din pădure, la cota 850, pe Valea superioară a Prahovei, orice mail primit înseamnă o racordare la tumultul cultural al Bucureștiului de care am divorțat din vina ambilor, eu de prea plin cu el și el de prea plin cu sine. Redau mot à mot ceea ce scrie în mail-ul primit:

„ATENȚIE!

Mare atenție!

Foarte mare atenție!

Cenaclul Dramaturgilor revine.

Dragon II reappare!

Luni, 24 Octombrie 2016, ora 17.00

La **Clubul Calderon** cu *piesa*
Concurs pentru un post de rege

de

Constantin Turturică

Își vor da concursul **actorii:**

Florentina Tănase

Mircea Constantinescu

Petre Moraru

George Grigore

Constantin Duicu

Eugen Racoți

Candid Stoica (Care semnează și regia)

și

Magda Popovici

Bufet asortat

Rog confirmare.“

Și adresantul, și destinatarul sunt dramaturgi, ca și autorul piesei ce urmează a fi prezentată cu o distribuție de actori valoroși ai scenei noastre comice. Toți trei suntem uniți prin solidaritatea literară, dar despărțiți stilistic. Candid nu e candid, Turturică e vultur și eu un urs carpatin ascuns în scorbura replicilor mele. „Dragonul II” este fiul legitim-nelegitim al „Dragonului” mare, înființat la începutul anilor '90 de regretații și nemaijucații dramaturgi Paul Everac, Dumitru Radu Popescu, Tudor Popescu și Mihai Ispirescu. Titlul semnifică ideea de dramaturgi goniți. Primii doi nu mai sunt jucați din motive politice, dar au avut mare succes încă din anii '60, iar ultimii doi în anii '80. Loc tinerei generații!

Așadar, mișcarea „Dragon” reînvie sub bagheta magică a lui Prospero Candid, actor genial în roluri secundare, prozator, eseist și comentator teatral, remarcat de multregretatul rege al teatrului românesc, Radu Beligan. Opera Candidului nu se joacă încă în teatre, ceea ce justifică pe deplin aderarea lui la „Dragon”. În schimb, domnul Turturică a fost jucat chiar la Teatrul Național din București, cu piesa „Din vremea hârtiei igienice”, titlu înlocuit cu „Comedie roșie”, de însuși Ion Caramitru. Un spectacol superb, incriminator satiric al perioadei comuniste în faza ei de metastazare, în rolul dizidentului-fost lider al PCR evoluând regretatul actor Ion Lucian.

Încă mai primesc invitații, onorez tot mai puține... Nu mai am răbdare să stau patru ore la un eveniment, dar la piesa dlui Turturică mă voi duce negreșit, din solidaritate! Omul scrie frumos, viguros, realist, longeviv. Are un singur cusur. În preajma fiecărui spectacol, deocamdată lectură, când se anunță un bufet asortat, domnia sa nu a luat pensia. Bufetul va fi sigur asortat (copios) cu discuții libere. Deci voi confirma participarea cu entuziasm! Voi absenta numai dacă în acea zi, la aceeași oră, va fi, la ICR, Clubul Dramaturgilor, organizat de Filiala București - Dramaturgie a Uniunii Scriitorilor.

D.G.

CÂND MUZICA IA NOBELUL POEZIEI!

**Codruț
RADI**

Într-o perioadă de schimbare la față a lumii, Noul Om, cum l-a anticipat Nietzsche, promotor și beneficiar al acesteia, își revendică succesiv noile ipostaze, fie ele rezultat al metamorfozelor de grup, sau doar simple modificări de atitudine individuală. Ca ecou al manifestărilor de nonconformism social și artistic, în cadrul coloniilor primilor hipioți din Europa, va răbufni și în America anilor '60 ai secolului trecut o mișcare culturală și socială de amploare, cunoscută și recunoscută ca „Flower Power”. O mișcare de protest, înainte de toate, față de războiul din Vietnam, lumea agresivă din spatele lui, teama, dar și oroarea susținute de un asemenea flagel și de criza inerentă. Printre susținătorii acestei ideologii, alături de scriitorii Jack Kerouac și Allen Ginsberg, se află și puștiul-minune, provenit dintr-o familie de evrei emigrați din Rusia, cantautorul **Bob Dylan**, pe numele artistic preluat de

la idolul său, pare-se nu întâmplător, ba chiar predestinat, poetul galez Dylan Thomas. Textele avangardiste, militante, alunecând uneori spre absurdul suprarealist, au fost reacția rebelului Bob Dylan pentru depășirea impasului existențial în care se poticniseră mai toate segmentele vremii. Ecourile protestului au durat mai mult decât protestul însuși, și, dacă suntem îngăduitori cu noi înșine, recunoaștem că încă durează.

Generațiile beat și rock'n roll au trecut spre „New Age”, genurile muzicale clasice, precum country, folk, pop, au avut parte de adevărata revoluție spirituală, dar și tehnică. Experimentările de sunete și ambianțe muzicale, într-un fel „psychedelic”, devenit stil, încep să fie susținute de instrumente electrice, precum chitara și orga. Unul dintre pionierii acestor instrumente este Bob Dylan, muzician complex (chitarist, pianist, organist și, evident, cântător din muzicuță și voce), care experimentează chitara electrică prin 1965, înaintea lui Jimi Hendrix. Oscilează permanent între poezie și muzică, cântecele sale fiind în proporție de 99% compuse de el, unele fiind preluate de mari nume ale vremii sau chiar compuse pentru aceștia (Joan Baez, Manfred Mann, The Byrds, Jimi Hendrix, Bryan Ferry etc.). Colaborează totodată și cu alți muzicieni, precum: Emmylou

Harris, Johnny Cash, Joni Mitchell, Mark Knopfler, Tom Petty, Jerry Garcia (maestru al improvizățiilor la comanda grupului Grateful Dead).

În timp ce textele cântecelor lui Bob Dylan vin cu o încărcătură explozivă, protestatară, dar și estetică, nerespectând regulile consacrate ale creației artistice, proza poetică a lui, așa-zisul roman *Tarantula* (1971), împinge mult mai departe limitele libertății de exprimare în dauna înțelegerii și acceptării imediate. Este, poate, creația lui de căpătâi în zona operei scrise, care mai conține un prim volum dintr-o serie de memorii (*Chronicles*), apărut în 2004, și câteva volume de poeme (*Songbook* – 2000, *Lyrics* – 2004, 2008, *Forever Young* – 2008). În balanța artistică punem acum cele 36 albume de studio, cele vreo 15 înregistrări live și multe alte compilații. Amestecuri de genuri, de abordări stilistice, de reprezentări în ultimă instanță, având pe fond aceeași impasibilă și adesea insolită atitudine artistică, *Forever Young*, într-un manifest total și continuu în vederea vindecării spirituale și a perpetuării acesteia. Una dintre cele mai echilibrate creații artistice ale celui care a ajuns la 75 de ani la fel de tânăr ca muzica lui. Pentru că muzica, de una singură, poate face legea unei culturi, uneori fără știrea poeziei.

REFLECȚII...

Valeria Sanda
IONIȚĂLA COMEMORAREA SCRITORULUI
STELIAN TĂBĂRAȘ

Sâmbătă, 24 septembrie 2016, poetul Vasile Ciutacu le-a propus membrilor Cenaclului literar „Lucian Blaga”, în cadrul întâlnirii săptămânale, să discute despre prietenul său dispărut în urmă cu șapte ani – scriitorul **Stelian Tăbăraș** (1939-2009). Inima scriitorilor, chiar și duși pe celălalt tărâm, pare să funcționeze ca un catalizator de spirite și, spre surprinderea mea, de data aceasta, la cenaclu au fost mai mulți membri ca niciodată. E drept că neavând un sediu permanent, am migrat din loc în loc, până când am ajuns într-un spațiu elegant, pe care nu îl voi numi spre a nu face publicitate și mai ales fidelă fiind convingerii că omul sfințește locul și nu viceversa.

Dintr-un reportaj literar citit ușor în surdină de dl Ciutacu, poet renumit din Comarnic, dar și din relatările acestuia, am aflat că scriitorul Stelian Tăbăraș s-a născut în Secăria, că a fost un prozator de talent, un real prieten și că iubea copiii, participând la diferite evenimente dedicate lor, în special în Secăria cea de baștină. Un om cu suflet mare, cu carte și caracter, ce apare aproape ca un personaj. E o legătură de suflet între cel care citește și scriitorul comemorat. Când i s-a propus să citească altcineva, mai tare, articolul, acesta a spus: „– Nu, e Tăbăraș al meu!”. O lecție de prietenie, de loialitate în breasla celor care scriu și o invitație la lectură! Într-o lume în care valorile sunt puse

la index și în față sunt postate figurile efemere având stigmatul mercantilismului și al falsului frumos, omul care a coborât din vârful de munte spre a aduce unora în amintire și altora spre știință un prieten, un scriitor, este aproape de esența noastră ca ființe. Fiecare avem prieteni și neprieteni, fiecare avem oameni care nu mai sunt printre noi și despre care vrem să vorbim împreună cu alții. Dl Ciutacu a vrut să vorbească astăzi, împreună cu noi, despre Stelian Tăbăraș, scriitorul.

Un lup singuratic, spune despre el autorul reportajului literar, în esența sa, ca orice creator autentic, de altfel, o binecuvântare și nebinecuvântare venite de la un Demiurg, împreună. După comemorare, după ce a scuturat amintirile scriitorului Tăbăraș cu voce molcomă, poetul a plecat agale spre arealul său, să simtă iarba și „lătrăturile” câinelui, timpul aproape imobilizat în clepsidră, în tinda tatălui prezent în retina sa pentru veșnicie.

E reconfortant să constăți că oamenii nu se pierd unii de alții nici în moarte, iar scriitorii se recunosc unii pe alții și se comemorează. Și acesta este încă un motiv pentru care nu ai cum să nu constăți că „nasc și în țara românească oameni”...

O parte din membrii Cenaclului literar „Lucian Blaga”:
Dinu Grigorescu, Cristina Nicolae, Iulia Badea, Valeria Ioniță,
Vasile Ciutacu

REPERE CULTURALE TELEVIZATE (1)

Din multitudinea emisiunilor recepționate pe micile ecrane din România, 90% le putem considera într-adevăr nule, din punct de vedere intelectual-calitativ. Însă există și câteva repere culturale televizate (încadrate după gen, titlu, producție, canal TV, prezentator), pe care vi le recomandăm cu toată încrederea. Aceste programe vă sunt utile pentru dezvoltarea micilor dvs. celule cenușii, putând astfel acumula un bagaj informațional cultural universal.

* **Talk-show:**

a) cultural: „Garantat 100%”, 1999-prezent, TVR 1, prezentator Cătălin Ștefănescu; „Profesioniștii”, 2000-prezent, TVR 1, prezentator Eugenia Vodă; „Nocturne”, 2001-prezent, TVR 1, prezentator Marina Constantinescu; „Scuzați-mă!” (Pardonnez-moi), 2002-prezent, TV5Monde, prezentator Darius Rochebin; „Invitatul” (L'Invité), 2008-prezent, TV5Monde, prezentator Patrick Simonin; „Destine ca-n filme”, 2013-prezent, TVR 2, prezentator Iuliana Marciuc; „Digipedia”, 2013-prezent, Digi World, prezentator Emil Hurezeanu; „Ieri-azi-mâine”, 2014-prezent, TVR 2, prezentator Corina Dănilă; „Cu cărțile pe față”, 2014-prezent, TVR 3, prezentator Mirela Giodea; „Mic dejun cu un campion”, 2015-prezent, TVR 2, prezentator Daniela Zeca Buzura;

b) științific: „Digipedia – Știință”, 2014-prezent, Digi World, prezentator Alexandru Mironov; „Mistere la granița cunoașterii”, 2014-prezent, NașulTV, prezentator Daniel Roxin; „Dincolo de viitor”, 2016, TVR 2, prezentator Mihai Melinescu; „Lumea secretelor și misterelor”, 2016, Neptun TV, prezentator Silvia Pascale;

c) monden: „Dincolo de aparențe”, 2006-prezent, Antena Stars, prezentator Florentina Fântânu.

* **Magazin:**

a) cultural: „Digicult”, 2012-prezent, Digi24; „Bonton”, 2012-prezent, Digi24, prezentator Dana Gont; „Picătura de cultură”, 2014-prezent, TVR 3, prezentator Petronela Moraru; „Arte, carte și

capricii”, 2014-prezent, TVR 2, prezentator Liana Stanciu; „Cooltura”, 2015-prezent, TVR 2, prezentator Mirela Nagăț;

b) literar: „O carte pe zi” (Un livre, un jour), 1991-prezent, TV5Monde, prezentator Olivier Barrot; „Dă-te la o carte”, 2014-prezent, Digi24, prezentator Radu Paraschivescu; „Cartea cea de toate zilele”, 2014-prezent, TVR 2, prezentator Cezar Paul-Bădescu; „Te caută o carte”, 2015-prezent, Prima TV, prezentator Ștefan Mitroi; „Cartea zilei”, 2015-prezent, NașulTV, prezentator Leonard Ancuța; „Povești citadine”, 2016, TVR 2, prezentator Andreea Răsuceanu; „Interzis, arestat, cenzurat”, 2016, TVR 2, prezentator Constantin Lupescu; Deși emisiunea TV „Omul care aduce cartea” (2000-2016, Pro TV), a criticului literar Dan C. Mihăilescu, nu se mai difuzează, prezentatorul a găsit o soluție salvatoare în mediul online (www.carteadelaora5.ro), unde, din februarie 2016, ne propune emisiunea „Cartea de la ora 5”;

c) cinematografic: „Big Screen”, 2000-prezent, AMC și FilmCafe; „Pe platourile de filmare” (Hollywood on Set), 2003-prezent, HBO; „Cinematografo”, 2004-prezent, Rai 1, prezentator Gigi Marzullo; „Filme și vedete” (Films & Stars), 2008-prezent, HBO; „Cei mai mari regizori de la Hollywood” (Hollywood's Best Film Directors), 2009-2014, AMC și FilmCafe; „3D Cinema”, 2010-prezent, Neptun TV, prezentator Lorena Târșoagă; „AFI Master Class” (AFI's Master Class: The Art of Collaboration), 2011-prezent, TNT; „Ca-n filme”, 2012-prezent, Digi24, prezentator Oana Zamfir; „Filmul de artă”, 2013-prezent, TVR 2, prezentator Laurențiu Damian; „Cinema Live”, 2013-prezent, Look Plus, prezentator Andi Daiszler.

* **Pastilă educativă:** „Vă mulțumesc, domnule profesor!” (Merci professeur!), 2007- prezent, TV5Monde, prezentator Bernard Cerquiglini; „Mașina timpului”, 2008-prezent, TVR 3; „5 minute de istorie”, 2013-2015, TVR 2, prezentator Adrian Cioroianu; „Brain România”, 2014, Digi World; „Digi Portret”, 2014-2015, Digi World și Digi Life; „Pastila de limbă”, 2014-prezent, Digi24, prezentator Radu Paraschivescu; „Vorbește corect!”, 2015-prezent, TVR 1, prezentator Ruxandra Gheorghe-Negrea; „5 minute de știință”, 2016, TVR 2.

O RESTANȚĂ PUBLICISTICĂ

În primul număr al ziarului nostru am prezentat lista personajelor sinăiene, descrise succint, nostalgic și comic, în scrisoarea expediată de I.L. Caragiale, de la Berlin, către prietenul său, dr. Urechia. Acum prezentăm și versurile scrise de marele nostru clasic, în marele maraton al literaturii române, dedicate amicului său de la Sinaia – celebrul primar Matheescu, care avea un magazin de coloniale numit „Paradis”, de unde dramaturgul se aprovizionează cu bunătăți. Primar longeviv în funcție, edilul Perlei Carpaților, despre care se vorbește că i-ar fi sugerat lui Caragiale personajul Mitică, a fost și depozitarul unei comori pierdute (furate) – corespondența cu marele exilat la Berlin.

MANIFEST

Către înalta nobilime și onor P.T. Public

„Dup-atâta așteptare
Magazinul Paradis
Al lui Gheorghe Matheescu
Iată în fine s-a deschis.
Firmele-i multicolore
Cu mândrie strălucesc
Publicului din Sinaia
Mare eveniment vestesc.
Alergați cu mic și mare
Din Sinaia lumea toată
Să vă faceți o idee.
Vizitați măcar o dată
Acea mândră instalare,
Acel magazin model,
Ce sfidează concurența
Tuturor de-același fel.
Trufandale și conserve,
Vinuri vechi, licheoruri fine,
Premiate-n expoziții,
Indigene și străine.
Marfă proaspătă, curată,
Ieftină de necrezut
Și serviciu la iușeală,
Și la cinste ne-întrecut.
Să citească lumea toată
Minunatul preț curent,
Să-l citească și s-admire
Al patronului talent.
Cum se poate pe-așa criză
Magazinul cel măreț,
Asortat să fie astfel
Și să vândă cu-așa preț,
Când știm că la Sinaia
Așa greu e să trăiești,
Să trăiești acum mai ieftin
Chiar decât la București.
Lucru s-ar părea deodată
Că nu este de crezut
Cum se poate – zice lumea:
Uite! Vezi că s-a putut.
S-a putut, căci Matheescu
Nicio jertfă n-a cruțat
Băcănia ideală
Până n-a realizat.
Marfă – prima calitate!
Prețul – cel mai potrivit.
Asta a fost a lui deviză
Și în fine – a reușit.
După-atâta preparare
Iată-n fine a deschis,
Veniți cu mic și mare
Magazinul Paradis!”

I.L. CARAGIALE, iunie 1901 (versuri publicate în volumul *Caragialiana* și preluate din *Moftul român*, seria II)

PUBLICITATE GRATUITĂ

Către toată lumea!

Astăzi magazin de vis
Este *Penny* – *Paradis*.
Aparține unor nemți
Vând de toate:
Detergenți,
Pâini graham, pâini feliate,
Fructe, roșii și legume,
Ciupercuțe, mandarine,
Portocale, lucruri fine,
Dulciuri, lapte, ciocolate,
Au de toate!

Pentru cozonaci – stafide,
Pentru doamne – conopide,
Pui, salamuri, cașcavaluri
Vin clienții tot în valuri!
Personal civilizată,
Nu e nimeni supărat.
Vin de soi, la preț mic
Și produse de picnic
La trei sferturi,
Fără certuri.

Au și locuri de parcare
Multe, multe cărucioare.
Stil german, civilizată,
Calitate – garantată.
Ochelari cu dioptrii,
Becuri, lame, baterii
Și uleiuri de măsline,
Și mezeluri extrafine...
E curat ca un pahar,
Plus serviciul exemplar!
Și casiere săritoare
Ce dau restul la oricare.

Hai la *Penny*, sinăieni!
Voi, turiști bucureșteni,
Admirați ce prețuri sunt
Și la brânză, și la unt.
Și la bere,
Și la miere,
La făina de trei nule,
Și la scule.
Mari reduceri la cafea
Calitate extra!

Matheescu nu mai este
Penny însă nu-i poveste:
Bate orice concurență,
Personal cu competență.
Cum să faci aici comoție
Când e totul la promoție?

Lângă Costinescu – vila –
Este magazinul *Billa*,
Magazin de concurență,

Cu fluentă,
Afluentă,
Sortimente numeroase.
Vânzătoarele-s frumoase.
Are locuri de parcare,
Multe lucruri de vânzare
Și mezeluri, și bănzeturi,
Bunătăți de zaiafeturi.

Și la vale-i *Simacris*,
Unde cumpăr, m-am decis,
Marfă proaspătă mereu,
Care e pe gustul meu
Și îmi lasă gura apă...
Păstrăvi proaspeți scoși din apă,
Roșii de la fermieri, din curte,
Prețurile-s destul de scurte!
Pâine albă –
Caldă
Și feliată,
Nesărată.
Mercerie,
Vinărie,
Beculețe, baterii
Te îndeamnă să revii.

Și la casă
E o fată
Cu ochi verzi, brunetă.
Înghețate la tonetă,
Dulciuri, pere,
Miere,
Tot ce inima îți cere!

Magazinul *Simacris*
E din gama *Paradis*.
Caragiale de era,
De aici el totul lua.
Cumpăr, scriu
În locul lui.

D.G.

AFURISISME MONTANE (7)

☀ Crucea luminată e candela eroilor.
☀ Cerul ia stelele de la hoteluri.
☀ Jepii Mari și oamenii mici.
☀ Stânca lui Franz Joseph n-o retrocedăm Austriei!
☀ Valea Rea e bună de arătat Europei.
☀ Azuga e delimitată de la A la Z.
☀ Predealul – prologul Alpilor.
☀ Zmeura din piață are inclusă și taxa de urs.
☀ Gura pădurii mestecă turiștii.
☀ Urlă lupii, defrișarea merge înainte.
☀ Oile își aleg păstorul numai de la stâna lupilor.
☀ Hai la telecabina de vot!
☀ Avalanșa valorilor nule.

D.G.

ZODIACUL ARTIȘTILOR

CU STEA ÎN FRUNTE ȘI STELE DE CINEMA (5-6):

**Gabriel
MIHAIOVICI**

ZODIA FECIOAREI

La fel ca și la zodia Gemenilor, planeta comunicării, Mercur, este aceea care imprimă celor născuți sub semnul astral Fecioară „arta de a face să lucreze cuvântul”.

Metoda Stanislavski pare să se regăsească la cote maxime pentru toți cei născuți în perioada 23 august – 22 septembrie, prin pedagogia care conturează etapizarea precisă a pregătirii și derulării actului artistic teatral, respectiv cinematografic. Autodidacticismul, născut din obsesia perfecționismului, conferă dramaturgilor și actorilor briza manierismului și pedanteriei de un rafinament aparte, supracompensate de creații dominate de temeinic, stabil, peren.

Principalul secret tinde să fie corecta dozare a detaliului semnificativ în contrapondere vădită cu ansamblul rolului/personajului și al scenariului. Repetițiile sunt, adesea, reprezentații la fel de redutabile, în raport cu spectacolele în sine. Aici contează îndeosebi: 1) indicațiile dramaturgului/regizorului privind stabilirea distribuției, inclusiv discuția de la înmânarea rolului, pentru fiecare interpret; 2) prima citire a rolurilor; 3) indicațiile privind mișcarea scenică pentru întreținerea potențialului dramatic, având drept efecte imediate seducerea totală și definitivă a privitorului/publicului.

Iată câțiva dintre artiștii reprezentativi:

Paul Everac – 23 august (*A cincea lebedă*), **Anna Széles** – 24 august (*Balul de sâmbătă seara*), **Sebastian Papaiani** – 25 august (*Păcală*), **Lazăr Vrabie** – 25 august (*Valurile Dunării*), **Constantin Codrescu** – 5 septembrie (*Moara cu noroc*), **Claudiu Istodor** – 5 septembrie (*Furtună în Pacific*), **Marius Bodochi** – 6 septembrie (*Tandretea lăcustelor*), **Nae Caranfil** – 7 septembrie (*Restul e tăcere*), **Tudor Popescu** – 8

septembrie (*Concurs de frumusețe*), **Mihai Fotino** – 14 septembrie (*Titanic Vals*), **Ileana Stana Ionescu** – 14 septembrie (*Șantaj*), **Candid Stoica** – 14 septembrie (*Domnișoara Nastasia, Girofarul*), **Valentin Teodosiu** – 17 septembrie (*Drumeț în calea lupilor*), **Nicolae Praidă** – 20 septembrie (*Viața nu iartă*), **Dem Rădulescu** – 21 septembrie (*Astă seară dansăm în familie*).

ZODIA BALANȚEI

Dominanța planetei Venus asupra acestui semn de aer, intelectual, care este Balanța, se traduce și prin demersul adesea ostentativ... de susținere a echilibrului formă/aspect – fond/text în balanșoarul relațional individ – echipă/cuplu.

Aici predomină „insoliți cuceritori cu mânuși” și suav-permisive „cucerite”, pendulând deopotrivă între „pândă și seducție”, respectiv abilitatea minimal disimulată de a-și păstra partenerul/partenera.

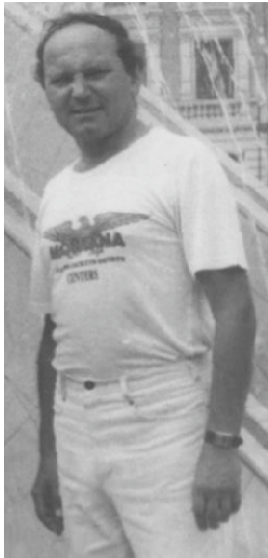
Piese de teatru, scenariile și personajele influențate/jucate de semnul justiției au drept numitor comun meandrele luării unei opțiuni decisive: 1) *Carpe diem* („Trăiește clipa.”) sau *Festina lente* („Grăbește-te încet.”); 2) *Audiat et altera pars* („Ascultă și cealaltă parte.”); 3) „Îți sunt subordonat, atât timp cât nu te simți stăpân.”; 4) Cine rămâne obiectiv/neutru în exterior își consolidează echilibrul interior.

Evoluția unor astfel de creații glisează între dinamism (fără să afecteze profunzimea) și stabilitate (fără să derapeze în monotonie, rutină, restrângerea diversității specifice libertății de expresie estetică).

Iată câțiva dintre artiștii reprezentativi: **Serban Ionescu** – 23 septembrie (*Ion, Imposibila iubire*), **George Mihăiță** – 23 septembrie (*Reconstituirea*), **Dana Comnea** – 2 octombrie (*Parașutiștii*), **Constantin Chiriac** – 3 octombrie (*Moromeții*), **Mircea Albulescu** – 4 octombrie (*Puterea și adevărul, Ultima cafea cu Iuliu Maniu*),

Vasilica Tastaman – 6 octombrie (*D'ale carnavalului*), **Olga Tudorache** – 11 octombrie (*O vară de neuitat*), **Dan Pița** – 11 octombrie (*Pas în doi*), **Mihail Sebastian** – 18 octombrie (*Jocul de-a vacanța*), **Valentin Silvestru** – 20 octombrie (*Personajul în teatru*), **Ion Dichiseanu** – 20 octombrie (*Sfânta Tereza și diavoli*).

**Niccolo
HAVRILLINI**

ARAREORI TOAMNA E ATÂT DE FRUMOASĂ!

Cineva, în apropierea mea, exclamase: „*Bunicii își dezmiardă liniștea din ei când își plimbă nepoțtii, fie de mână, fie în cărucior, pe maluri de ape.*”. Afirmția m-a făcut să tresar și, din

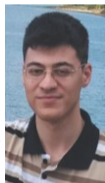
curiozitate, m-am așezat pe o bancă de pe malul unui lac, privind în toată cuprinderea sa. Aveam în față un peisaj cu rațe sălbatice, lișițe și pescăruși. S-a vrut să fie un amurg de toamnă, atunci. La amurg, suprafața lacului preia din coloritul cerului, dar, evident, prin bunăvoință cu malul străjer. Risipa de cenușiu-maron închis, mlădiind apele ce găzduiesc umbra stufului și a trestiilor, încălzea malul de la înălțimea căruia, în orele după-amiezii, săreau puștani ca într-o scaldătoare. Recele apei, suportabil încă, venea dinspre malul cu arbori înalți și case de locuit,

probabil din întâmplare. Ca dintr-un penel crud la culoare, un pescar hoinar, în lotca sa, ședea prins între fiorul unui mal adumbrat și transpirul celui alt mal, atins de soarele în amurg. Din peisajul acvatic răbufneau terapiile de șoc și nostalgiile. Atunci se vedea cum, din apropierea liniilor geometrice, adunând apele, se produceau scrijelituri pe suprafața lacului. Lor se va alătura și dăra de vâlurele jucate pe din două în spatele rațelor și lișițelor alunecând pe lac. Și pentru că amurgul se lăsa imprecis, în felul zvonului hazos, un contrast se pregătea dintr-o altă întâmplare care a fost să fie. Grăbiți să tragă obloanele prăvăliilor și să se-nchidă în casele lor, oamenii se arătau tot mai agitați, iar păsările, tot mai liniștite și mulțumite de petrecerea din zi, de cuiburi se apropiu ritualic.

Pe lacul Ostrov, din zona de est a Bucureștilor, toamna bucură ochiul și face să fie mai vie culoarea. Când luminile de pe insulă se aprindeau una câte una, reflectându-se în apele din jur ca niște fășii în tremurare, desprinse, parcă, din lumina primordială ce nicipând nu se stinge, dintr-odată se auzi corul soldaților din opera „Faust” de Gounod. Melosul răsuna dominator, producând modificări în peisaj. Un pescar ce-și strângea undițele, pregătind plecarea, luă poziția de drepți și privi în zare. Ramurile unei sălcii, aplecate sfios deasupra apelor, intrară în balans și se-nfășurară una prin alta, iar ultimele dintre lișițele de pe lac se opriră în loc. Era momentul solemn de pavază și cucernicie prin care natura își exersează firea.

UNIVERSUL CURIOZITĂȚI ÎNARIPATE (5)

Vlad
LUNGU

HOAZINUL, VERIGA DUALĂ

Hoazinul (*Opisthocomus hoazin*) este o pasăre ce trăiește în pădurile tropicale din nordul Americii de Sud (Bazinul Amazonului, Guyana, Brazilia, Bolivia, Columbia). O perioadă îndelungată a fost considerat un vestigiu preistoric (descoperindu-se fosile de peste 40-50 de milioane de ani), în prezent ornitologii susținând că este o fosilă vie, aflată la interfața dintre reptile și păsări. Inițial, în anul 1776, a fost descris de zoologul german Statius Müller (1725-1776). Este unicul reprezentant al familiei *Opisthocomidae*, de-a lungul timpului fiind încadrat în opt ordine diferite. Pasărea are lungimea de 60-70 cm, greutatea corporală de 700-900 g și prezintă trăsături specifice: față albastră, ochi rotunzi și roșii, creastă țepoasă portocalie, pene codale lungi, penajul de pe partea dorsală a corpului este brun-închis, cu câteva dungi mai deschise, pieptul și gâtul sunt brun-deschise, abdomenul brun-castaniu. Puii, gri și pufoși, prezintă o caracteristică unică întâlnită în lumea păsărilor: au pe fiecare aripă câte două gheare, particularitate care contribuie la adaptarea acestora la habitat (la condițiile specifice vieții petrecute în arbori); ghearele involuează înainte de atingerea maturității.

Hoazinul este o pasăre exclusiv vegetariană, hrănindu-se cu frunze, în proporție de peste 80% (fiind o specie folivoră), dar și cu flori și fructe aparținând a peste 50 de specii de plante. Hrana este înghițită în întregime, fiind depozitată în gușa musculară mărită a esofagului care, atunci când este plină, reprezintă 70% din greutatea întregului tub digestiv și peste 25% atunci când este goală. Gușa acționează asemeni rumenului vacilor, la acest nivel frunzele fiind zdrobite și transformate în pastă, înlocuind proventriculul și pipota; acesta este motivul pentru care hoazinii sunt considerați semirumegătoare. Gazele pe care le emit le-au adus porecla de „păsări puturoase”. Prin eliminarea unei secreții moscate, extrem de urât mirositoare, se protejează, ținând la distanță inamicii (maimuțe, tayra, alte mici mamifere și păsări).

Păsările trăiesc în grupuri formate din 30 de exemplare,

păstrând permanent legătura între ele, prin cârâituri. Familia hoazinilor, numită unitate socială, este formată din părinți și din păsări ajutătoare asociate cuibului. În perioada de împerechere se ajută reciproc la construirea cuibului pe crengile copacilor de deasupra apei. Femela depune 2-5 ouă de culoare alb-crem, cu pete brune și violet, durata clocitului fiind de 28 de zile. Ambii părinți contribuie la clocitul ouălor și la hrănirea puilor. În caz de pericol, puii se aruncă în apa aflată la baza arborelui în care se află și se scufundă repetat, până când inamicul își pierde interesul și părăsește locul respectiv. Apoi, folosindu-și picioarele, ciocul, dar și ghearele de pe aripi, se pot urca înapoi în copac și în cuib, asemeni reptilelor. Părăsesc cuibul foarte devreme, la vârsta de 2-3 săptămâni și, după 55-65 de zile, pot zbura pe distanțe scurte. Ajung la maturitatea sexuală la vârsta de 2-3 ani.

În prezent, datorită habitatului său natural larg răspândit în America de Sud, hoazinul nu este amenințat cu dispariția. Însă defrișarea pădurilor tropicale și drenarea suprafețelor umede îi pot pune în pericol existența, de asemenea și indienii sud-americani – prin consumul de ouă și carne de hoazin, dar și prin utilizarea penelor și organelor acestei păsări în scopuri medicinale.

CIRIPITUL TRIST

STELE CARE S-AU STINS

Ioan Gyuri Pascu

31 august 1961-26 septembrie 2016

Sebastian Papaiani

25 august 1936-27 septembrie 2016

Marin Petrache Pechea

25 noiembrie 1944-9 octombrie 2016

Jean Tița Bibu

11 iunie 1957-13 octombrie 2016

TRAVEL
PE UNDE MAI HOINĂRESC ROMÂNII(4)

„SINAIA FOREVER“ în imagini forever, SEPTEMBRIE 2016

Festivalul „Sinaia Forever“, 2-4 septembrie 2016, ediția a XXII-a

Mihai Mălaimare la butoane

Paradă cu dragoni

Dixit Octavian Paler (1926-2007)

Directorul Teatrului „Zamora“, fidel Văii Prahovei

**Două genii născute în același an:
Constantin Brâncuși (1876-1957) și
Charles F. Kettering (1876-1958)**

Concert valoros... 10 000 €

**Măștile
vii**

Copiii învață să tragă în țintele propuse

Și aici învață să urce în viață

Doi turiști

**Flăcări
fără
artificii**

Suvenire... încornorate

**Icre la
negru**

CASETA TEHNICĂ

ISSN: 2501-2355
ISSN-L: 2501-2355

„Fundatia Spirit Românesc Pro-Arte și Caritate” - București,
Bd. Libertății, nr. 22, ap. 4, sect. 5, Centrul Civic

Email: redactiaciripitdepasarele@gmail.com; fundatiaspiritromanesproarte@gmail.com
Tel.: 0755 200 001 / 0745 044 746

DTP: M. D.
Cap limpede și corectură: Vlad LUNGU
În cuibul redacțional: Semnatarii articolelor

Publicație lunară, asociată Clubului Dramaturgilor al Uniunii Scriitorilor.
Apare la sfârșit de lună. Abonamente la redacție.